

Τα πρώτα σπέρματα της Χριστιανικής αλήθειας στα βάθη της Κίνας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Τα πρώτα σπέρματα της Χριστιανικής αλήθειας στα βάθη της Κίνας έφεραν, Βυζαντινοί έμποροι. Συστηματικότερα κήρυξαν το ευαγγέλιο τον 7ο αι. οι λεγόμενοι «Νεστοριανοί» και τον 8ο και 9ο αι. παρατηρήθηκε άνθηση του Χριστιανισμού στην Κίνα επί δυναστείας των Τανγκ. Με τον διωγμό όμως που

κήρυξε (854) ο Βου-Τσουνγκ, υποκινούμενος από τους Ταοϊστές, αρχίζει ο μαρασμός, ο οποίος συνεχίζεται επί τρεις αιώνες. Τον 13ο αι., επί της μογγολικής κυριαρχίας, παρουσιάζεται νέα ακμή των Χριστιανικών κοινοτήτων, για να εκριζωθούν οριστικά μετά την άνοδο της δυναστείας των Μινγκ (1368-1644). Κατά τους επόμενους αιώνες εργάσθηκαν στην «Αυτοκρατορία του Κέντρου» όπως ονομαζόταν η χώρα στην κινεζική με συγκινητική αυταπάρνηση πολλοί Ιεραπόστολοι των Δυτικών Εκκλησιών. Στην παρούσα μελέτη θα περιορισθούμε στην προσφορά των Ορθοδόξων, η οποία ελάχιστα είναι γνωστή.

Κατά τον 17ο αι. Η Ρωσική κυριαρχία άρχισε να επεκτείνεται ανατολικά των Ουραλίων και σύντομα έφθασε στις ακτές της ανατολικής Ασίας. Οι ρωσικοί πληθυσμοί της Σιβηρίας κατά τον 17ο και 18ο αι. αυξήθηκαν αλματωδώς. Ενώ το 1662 οι Ρώσοι ήσαν μόλις 70.000, το 1783 έφθασαν το ένα περίπου εκατομμύριο. Η Κινεζική αυτοκρατορία κατά το τέλος του 17ου αι. Και τις αρχές του 18ου, υπό την ηγεσία ενός από τους μεγαλύτερους ηγεμόνες της Μαντζουριανής δυναστείας (1644-1911), του Κ'άνγκ-Χσι (1669-1723), ανέκοψε τη Ρωσική επέκταση στη νοτιοανατολική πλευρά της Σιβηρίας, κατά μήκος του ποταμού Αμούρ.

Το 1667 ο πρίγκιπας Χαν-Τιμούρ με δεκατέσσερις από τους συγγενείς του δραπέτευσε από την υπηρεσία του Κινέζου αυτοκράτορα σε ρωσικό έδαφος και το 1684 βαπτίσθηκε. Ο Κ'άνγκ-Χσι, ερεθισμένος από αυτή την υπόθεση έστειλε στρατιωτικό άγημα στον ποταμό Αμούρ για να τιμωρήσει τους Κοζάκους. Το 1685 οι δυνάμεις του κατέλαβαν το Αλμπαζίν, το κύριο ρωσικό φρούριο στην περιοχή του Αμούρ, και συνέλαβαν αρκετούς αιχμαλώτους. Σαράντα πέντε από αυτούς δήλωσαν ότι θα ήθελαν να ενταχθούν στην υπηρεσία του Κ'άνγκ-Χσι. Τους οδήγησαν στο Πεκίνο και τους εγκατέστησαν στη Β.Α. πλευρά της πόλεως. Ο Κινέζος αυτοκράτορας συμπεριφέρθηκε στους Αλμπαζινούς στρατιώτες πολύ ευνοϊκά. Τους παραχώρησε ένα Βουδιστικό ναό, τον οποίο αφιέρωσαν στο όνομα του Αγίου Νικολάου, τους έδωσε καλό μισθό και Κινέζες συζύγους.

Ανάμεσα στους αιχμαλώτους ήταν και ο Ιερέας Μάξιμος Λεοντίεβ (+1712), ο οποίος εξακολούθησε να εξυπηρετεί θρησκευτικά το ποίμνιό του. Λίγο αργότερα, το 1695, όταν κόπασε το πάθος του πολέμου, ο Μητροπολίτης Τομπόλσκ Ιγνάτιος έστειλε έναν Ιερέα και ένα διάκονο για να βοηθήσουν τον Ρώσο κληρικό. Του έστειλε επίσης ένα αντιμήνσιο για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και τα απαραίτητα ιερά σκεύη. Σε μια επιστολή του στον Μάξιμο, ο Μητροπολίτης τον παρότρυνε να μείνει πιστός στην Ορθοδοξία, να επωφεληθεί από αυτήν τη δοκιμασία της αιχμαλωσίας και να φροντίσει να οδηγήσει στη Χριστιανική πίστη τους Κινέζους. Γι' αυτόν τον σκοπό, ο Μάξιμος θα έπρεπε στη Θεία Λειτουργία να αναφέρει στις προσευχές του, μετά την τσαρική οικογένεια, τον Κινέζο

αυτοκράτορα, παρά το γεγονός ότι ο τελευταίος δεν είχε αποδεχθεί τη Χριστιανική πίστη, «ώστε να μπορέσει στο μέλλον να προσέλθει στην αγία, καθολική και Αποστολική Εκκλησία και έτσι να μετάσχει στη Βασιλεία των Ουρανών»[6]. Έλπιζε ότι ο μικρός Ορθόδοξος πυρήνας θα προετοίμαζε το έδαφος για τον ευαγγελισμό των Κινέζων.

Τα επόμενα έτη έγινε πράγματι μία ιδιότυπη διείσδυση των Ορθοδόξων στις τάξεις των ευγενών της Κίνας, η οποία, προς στιγμήν, φάνηκε σαν ανταύγεια της πραγματοποιήσεως αυτών των ελπίδων. Οι Ρώσοι αιχμάλωτοι ενσωματώθηκαν στην αυτοκρατορική φρουρά και πολλοί νυμφεύθηκαν Κινέζες ευγενείς, οι οποίες ασπάσθηκαν την Ορθόδοξη πίστη. Οι απόγονοι των Αλμπαζινών με τις συνεχείς επιμειξίες έχασαν τα ρωσικά χαρακτηριστικά τους, παρά τούτα όμως παρέμειναν ως μία ιδιαίτερη ομάδα της σωματοφυλακής του αυτοκράτορα και διατήρησαν σταθερά την ορθοδοξία τους. Η Ρωσική πρεσβεία που το 1698 εστάλη στο Πεκίνο, αναφέρεται ότι έμεινε σε ένα «Ρωσικό οίκο», τον οποίο η κινεζική κυβέρνηση παραχώρησε για τους ταξιδιώτες και τους Ιεραποστόλους.

Ρώσοι έμποροι διηγούνται ότι το 1692 ένας Κινέζος έμπορος βαπτίσθηκε με την οικογένειά του, καθώς και ένας μανδαρίνος του 7ου βαθμού, του οποίου το παράδειγμα ακολούθησαν ο υπηρέτης του και μερικοί από τους συγγενείς του.

Μεγάλο ενδιαφέρον έδειξε για τη Ρωσική Ιεραποστολή της Κίνας ο περίφημος Μητροπολίτης Τομπόλσκ Φιλόθεος Λεσζκζύνσκι, στου οποίου την ιεραποστολική δραστηριότητα οφείλεται κατά κύριο λόγο ο εκχριστιανισμός των ειδωλολατρικών φυλών της λεκάνης του ποταμού Ιρτούς και της λίμνης της Βαϊκάλης. Το 1714 έστειλε μία ομάδα Ρώσων κληρικών και λαϊκών από τον αρχιμανδρίτη Ιλαρίωνα Λετζάσκι, τον οποίο ο Κ'άνγκ-Χσι υποδέχθηκε ενθέρμως.

Αλλά στην εποχή κατά την οποία οι Ορθόδοξοι Ιεραπόστολοι εμφανίσθηκαν στο προσκήνιο., τα πράγματα είχαν γίνει εξαιρετικά δύσκολα για τη Χριστιανική δραστηριότητα. Ο Κ'άνγκ-Χσι αρχικά ήταν ευνοϊκός προς τον Χριστιανισμό. Μάλιστα τον Μάρτιο του 1692 είχε εκδώσει διάταγμα επιτρέποντας την άσκηση της Χριστιανικής λατρείας και εξασφαλίζοντας την προστασία στα υπάρχοντα εκκλησιαστικά κτήρια. Βρισκόταν επίσης σε πολύ καλές σχέσεις με τους Ιησουίτες, τους όποιους εκτιμούσε για τις γνώσεις τους στα μαθηματικά και την αστρονομία. Όμως αργότερα, παρακολουθώντας τη μεγάλη διαμάχη στους κόλπους της ρωμαιοκαθολικής Ιεραποστολής, ο Κ'άνγκ-Χσι άλλαξε στάση έναντι των Χριστιανών.

Πηγή: Ιεραποστολικό βιβλίο τού Μακ. Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας

Αναστασίου: «Έως εσχάτου τής γης» σελ. 182 - 186. orthodoxianewsagency.gr